

два-три дѣня, ти си отивашъ доволенъ, радостенъ, че си получилъ нѣщо. Ти излизашъ отъ дома на този човѣкъ, безъ да платишъ стотинка. Влѣзешъ ли въ дома на свѣтския човѣкъ, веднага те посрѣщатъ слуги, слугини, събличатъ палтото ти, опредѣлятъ ти стая, богато мебелирана, съ парно отопление, съ електрическо освѣтление, съ гореща и топла вода за миене, съ всички удобства. После ти донасятъ ядене, вкусно приготвено. Ти се чудишъ на любезността на тия хора, не знаешъ, на какво се дължи. На другия дѣнь, обаче, когато си отивашъ, господарѣтъ на дома те причаква, дава ти смѣтка за всичко, което си получилъ и чака да платишъ. — Колко струва всичко? — Само 300 лева. Давашъ последнитѣ си 300 лева и излизашъ на пѣтя безъ стотинка. И това не е лошо, то е въ реда на нѣщата. Свѣтскиятъ човѣкъ е хотелджия, той има голѣми разходи, иска за всичко да му се плати. Следователно, ще знаете, че при духовния човѣкъ всѣки може да отиде на гости, а при хотелджията — само богатитѣ. Ако при васъ идватъ всѣкакви хора, вие сте духовенъ човѣкъ. Ако при васъ идватъ само богати хора, вие сте хотелджия, свѣтски човѣкъ. Духовниятъ човѣкъ работи безъ пари, а свѣтскиятъ — съ пари. — Защо? — Защото духовниятъ човѣкъ се стреми къмъ реализиране на идеи, за които той трѣбва да внесе всичкото свое вътрешно и външно богатство. Свѣтскиятъ човѣкъ се стреми къмъ реализиране на идеи, които иматъ отношение къмъ земния, къмъ физическия свѣтъ. За тѣзи идеи е нужно материално богатство.

Съвременнитѣ хора се занимаватъ съ нѣща, които нѣматъ дълбокъ вътрешенъ смисълъ. Тия нѣща иматъ времененъ характеръ. За човѣка е полезно само онова, което може да го освободи. Истинското знание води човѣка къмъ освобождаване. Нѣма ли това знание, човѣкъ не може да се освободи. Следователно, всѣко знание, всѣка мисълъ всѣко чувство, които потикватъ човѣка къмъ Бога сж на мѣстото си. Отъ това гледище, ако и сиромашията, и богатството потикватъ човѣка къмъ Бога, тѣ сж на мѣстото си. Не го ли потикватъ къмъ Бога, тѣ не сж на мѣстото си. Като знае това, човѣкъ трѣбва да прави изборъ, да различава своитѣ мисли, чувства и състояния. Той трѣбва да различава сжщественитѣ нѣща отъ несжщественитѣ.